"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ନିଜ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଅଛି, ଅନ୍ୟର ନୁହେଁ କାହିଁକି ନା ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାକୁ କେଉଁ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ମୃତି ଆସିଲା - ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ମୂଳବତନର ନିବାସୀ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି, ମୁଁ ମୁଖ୍ୟ ଆକ୍ଟର ହୋଇ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ପୁଣି ତାଙ୍କ ସାଥିରେ ଘରକୁ ଯିବି । ମୋତେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ଖେଳ ଭାରତ ଉପରେ ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ସବୁ ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଇଛି ।

ଗୀତ**:-** ମରନା ତେରୀ ଗଲୀ ମେଁ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତ କିଏ ଗାଇଲେ? ପିଲାମାନେ । ପିଲାମାନେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି! ବାବା ଏବେ ତ କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହିଁ ହେବାର ଅଛି । ଏହି ଶରୀର ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ଅଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିଧାମ ବା ନିର୍ବାଣଧାମରେ ବାବା ଏବଂ ଆମେ ଆତ୍ମାରୂପୀ ସନ୍ତାନମାନେ ରହିଥାଉ, ଏବେ ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ନିର୍ବାଣଧାମର ନିବାସୀ ଥିଲୁ, ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ଧାରଣ କରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛୁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ନିର୍ବାଣଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ବସିଛ, ଦେଖୁଛ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ହେଲା ଲୌକିକ ଶରୀରର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଆମେ ସବୁ ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମା ଥିଲୁ ପୁଣି ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସି ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଜୀବନ ବିତାଇଲୁ । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ତିନି କାଳ, ତିନି ଲୋକର ଜ୍ଞାତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିଛ । ପାଠପଢାର ସ୍ମୃତି ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଏବେ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ମୂଳବତନର ନିବାସୀ ଅଟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ଆମେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟୁ । ସାରା ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏବେ ଆମର ମନେ ପଡୁଛି ଯେ - ଆମେ ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖଧାମରେ ହିଁ ରହିଥାଉ । ସେଠାରେ ରାବଣ ନ ଥାଏ । ଆମେମାନେ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମର ହିଁ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯିବୁ । ଯେତେ ହୋଇପାରିବ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବୁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସାରାଦିନ ଏହି ଚିନ୍ତନ ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଛ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଭଗବାନ । ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚରେ ରହିଲାବାଲା ଅଟ । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଘରର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି । ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ପରମଧାମ ଘରକୁ ଯିବୁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି ଏବଂ ଶାଳଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି, ଆଉ କେହି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମେ ସାରା ଡ୍ରାମାର ଖେଳକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ତୁମେମାନେ ବୁଝିଛ ଭାରତ ଉପରେ ହିଁ ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତେବେ ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବାତ୍ମା ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଡାକି ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ଆପଣ ଯେବେ ଆସିବେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ହିଁ ଚାଲିବୁ । ଏହା କୌଣସି ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧର କଥା ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଏହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋତେ କେବଳ ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କ କଥା ହିଁ ମାନିବାର ଅଛି । ସିଏ ତ ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ

ତୁମର ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମର ଏହିଠାରେ ଅଛି । ମୂଳବତନରେ ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ରହିଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏସବୁ କଥା କାହାକୁ ଜଣା ନ ଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ନିଜ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗରେ ଏଭଳି କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାରମ୍ବାର ତୁମକୁ କହିବାକୁ ପଡୁଛି, ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଆତ୍ମା ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନେତା ଅଟେ, ତେଣୁ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରିଛି । ସେହି ଅଭିନେତା ମାନେ କେବଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଧାରଣ କରୁଛ । ଦୁନିଆର ସେହି ଅଭିନେତାମାନେ କେବଳ ନିଜର ବସ୍ତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅଭିନୟ କରିଥାନ୍ତି । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପୁନର୍ବାର ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ - ବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବୁ । ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରିବୁ । ଆମକୁ ଶ୍ରୀମତରେ ହିଁ ଚାଲିବାର ଅଛି । ଶ୍ରୀମତ କହୁଛି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ସମସ୍ତେ ତ ଆସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ କରିବେ । ଏବେ ଆମକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ଉପରେ ମୂଳବତନର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିଥିଲେ ପୁଣି ସିଢିରେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଭାରତରେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଆମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାଅ । ଶରୀରର ନାମର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି । ଇଏ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି - ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, ଆଉ କେହି ବି ଏକଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରେ ଆସି ତୁମକୁ ବୁଝାଇଥିଲି । ଏବେ ପୁଣି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛି - ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଯେମିତି ନାଟକର କଳାକାର ମାନଙ୍କର ମନେ ରହିଥାଏ - ମୁଁ କେଉଁ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରି, କି କି ଅଭିନୟ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଲା ବେହଦର କଥା । ଆମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଅଛି । ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟୁ । ଏବେ ଆମର ଅଭିନୟ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ସବୁ କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହିକଥାକୁ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ । ମାୟା କେତେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ । ମନ ଭିତରେ ବହୁତ ତୋଫାନ ତ ଆସିବ । ନିଜର ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ । ମୋର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଚଳାୟମାନ ହେଉନାହାଁନ୍ତି ତ? ମୁଁ କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିପାରିବି? ତୁମପାଇଁ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ, ଗୋଟିଏ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଚଳାୟମାନ ହେବା - ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ହେଲା ନା ।

ତୁମକୁ କାହାକୁ ବି ଡରିବାର ନାହିଁ । ନିର୍ଭୟ ହେବାର ଅଛି । ଯଦି କେବେ ବି କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ ତେବେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାର ଅଛି । ମୁଁ ତ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏହି ଖେଳକୁ ତୁମେ ପୁରା ଜାଣିଯାଇଛ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ କୁହାଯାଉଛି । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ବୀଜରୁ ବୃକ୍ଷ ବାହାରିଥାଏ ପୁଣି କ୍ରମଅନୁସାରେ ପତ୍ର ସବୁ ଆସିଥାଏ, ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ଉପରୁ (ପରମଧାମରୁ) କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମା କିପରି ପ୍ରବେଶ କରେ, କିପରି ବାହାରିଯାଏ, ଏହାକୁ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମର ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏହାଙ୍କ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ) ଦ୍□ାରା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କଥା କହୁଛନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଯଦି ଏହି ଶରୀରରେ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ କିଛି କରିପାରି ନ ଥାନ୍ତେ । ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ, ତା' ଭିତରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ତୁମକୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତାଙ୍କର ଏହି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ

ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମେ ଦୁଃଖ ସୁଖର ପାର୍ଟ କରୁଛ । ଦୁଃଖରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହିଁ, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ମୁଁ ତ ନେଉନାହିଁ । ମୁଁ ଆସି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ କାମ ଅଗ୍ନିରେ ବସି ତମୋପ୍ରଧାନ(ପତିତ) ହୋଇଯାଇଛ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସାଥିରେ ହିଁ ବାବା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ପରେ ବଡ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଆତ୍ମା ତ ଛୋଟ ବଡ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଆତ୍ମା ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସୁଛି, ତୁମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା କିପରି ଯିବା ଆସିବା କରୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖିବା ଆତ୍ମା କିପରି ବାହାରିଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ଏତେ ଛୋଟିଆ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ପାର୍ଟ ଭରା ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ମଞ୍ଜି ଭିତରେ ବୃକ୍ଷର ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ । ସେହି ମଞ୍ଜି ତ ଜଡ ଅଟେ । ବରଗଛର ମଞ୍ଜି କେତେ ଛୋଟ, ସେଥିରୁ କେତେ ବଡ ଏବଂ ଲମ୍ବା ବୃକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । କଲିକତାରେ ଥିବା ବରଗଛକୁ ଅନେକ ପିଲା ଦେଖିଥିବେ । ବହୁତ ବଡ ବୃକ୍ଷ । ତା'ର ମୂଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସଢିଯାଇଛି । ବାକି ବୃକ୍ଷଟି ଓହଳ ଦ୍□ାରା ଛିଡା ହୋଇଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ଦେବତା ଧର୍ମ ରୂପୀ ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ସରକାରଙ୍କୁ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ଏତିକି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରି ଦେଖାଇବୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ତୁମର ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ଏହି ଭାରତକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବୁ, ତେବେ ତ ଯାଇ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ଏମାନେ ଯେଉଁ କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତି ହୋଇଯାଉ କାରଣ ଆତ୍ମା ପାର୍ଟ କରି-କରି ଥକିଗଲାଣି ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛି - ହେ ଶାନ୍ତିଦାତା । ଏମାନେ କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆତ୍ମାକୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କର୍ମ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଶାନ୍ତି ଦିଅ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଅଲଗା ଏବଂ ସୁଖଧାମ ଅଲଗା । ସୁଖଧାମରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ତାହା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ହିଁ ଅଟେ । ସେଠାରେ ତ କେହି ଶାନ୍ତି ମାଗି ନ ଥାନ୍ତି । କର୍ମ ତ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଅଶାନ୍ତି ନ ଥାଏ । ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ଦୁଇଟିଯାକ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜୀବାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ବି ମିଳିଥାଏ ତ ଶାନ୍ତି ବି ମିଳିଥାଏ । ସଦା ସୁସ୍ଥ ସଦା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସ୍□ର୍ଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ଦୁନିଆରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ସ୍□ର୍ଗ କ'ଣ । ଏହି (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଖ କିଏ ଦେଲେ? କେହି ତ ସୁଖଦାତା ଅଛନ୍ତି ନା । କ'ଣ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁଣି ଆସିବ? ସ୍□ର୍ଗର ନିଶ୍ଚିତ ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିବା ସେତେବେଳେ ଏକଥା କହିବା ନାହିଁ ଯେ ନର୍କର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏବେ କହୁଛ ପବିତ୍ରତା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ନୂଆ ଦୁନିଆ ପୁନର୍ବାର ଆସିବ । ଏହା ତ ପୁରୁଣା ଦୁଃଖଧାମ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଲୌହଯୁଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ବି ତ ଥିଲା ନା! ତାକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଏହା ଅଟେ । ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ନେଉଛୁ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବୁ । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହିଠାରେ ରହିଥାଉ ପୁଣି ଆମେ ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଏବେ ଆମକୁ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି - ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ବିନା, ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ବିନା ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ନେଇ ପାରିବ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ବିଖ୍ୟାତ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିବ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲି । ଏବେ ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ । କେତେକ ପିଲା

ପଚାରୁଛନ୍ତି - ଡ୍ରାମାକୁ ବଡ ମନେ କରିବା ନା ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ବଡ ମନେକରିବା? ବୁଝାଯାଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ପ୍ରାରବ୍ଧ କିପରି ମିଳିବ । ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ବୁଝିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଙ୍କାଙ୍କର ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲୁଛି । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପାଇବେ । ତାଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ବହୁତ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ଚାଲିଛି । ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ପୁଣି କାହାର କମ୍ ପଦ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଅମୁକ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିଲା, ଆଜିକାଲି ଆସୁନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ ମୋ ବୁଦ୍ଧିରେ କାହିଁକି ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମୁଁ ସ୍ମରଣ ହିଁ କରିପାରୁନାହିଁ । ବାସ୍, ମୁଁ ଚାଲିପାରିବି ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ମୂଳକଥା ହିଁ ହେଲା ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା । ବିକାରଗୁଡିକୁ ଛାଡିବା ବଡ ମୁସ୍କିଲ୍, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ଙ୍କାଙ୍କର ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ଚାଲି ଆସିଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ବେହଦର ଖେଳକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାର ଅଛି । କାହାକୁ ବି ଡରିବାର ନାହିଁ । ନିର୍ଭୟ ହେବା ପାଇଁ "ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ" - ଏହି ପାଠକୁ ପକ୍କା କରିବାର ଅଛି ।

(୨) ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରି ନିଜର ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ ଯେ କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚଞ୍ଚଳ ହେଉନାହିଁ ତ? କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି? ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲିଣି?

ବରଦାନ**:-** ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ସଚ୍ଚା ସୁହାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସଧବା ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାର କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସ୍ମୃତି ସଂକଳ୍ପ ବା ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଆଣନ୍ତି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ - ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଅବିନାଶୀ ସୁହାଗର ତିଳକ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ସଚ୍ଚା ସୁହାଗିନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୁଅ ତା'ପରେ ବାହ୍ୟମୁଖତାରେ ଆସ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା - ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଯେପରି କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଯଦି ନିଆଁରେ ପକାଇଦେବ ତେବେ ତା'ର ନାମ, ରୂପ, ଗୁଣ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ବଦଳିଯିବ, ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଲଗନର ଅଗ୍ନିରେ ପଡିଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉଛ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଯାଉଛ, ତା'ପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଫରିସ୍ତା ତଥା ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ଲଗନର ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ଏଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ତିଳେ ମାତ୍ର ବି ମୋ'ର ପଣିଆ ରହି ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଯୋଗକୁ ଜ୍□ାଳାରୂପ କୁହାଯାଉଛି ।